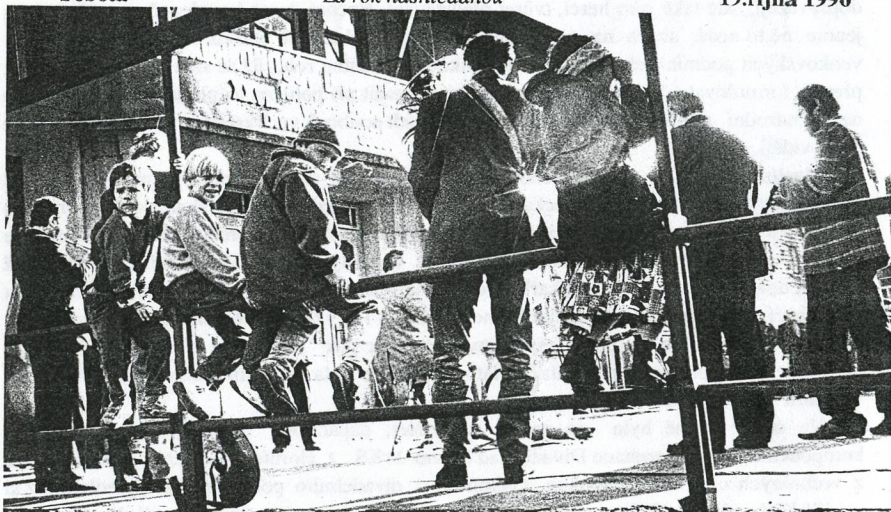

Větrník

Sobota

Za rok nashledanou

19. října 1996

Naposledy!

Dnes naposledy se setkáme v divadle Krakonoš, abychom učinili definitivní tečku za letošní přehlídkou. Jsem ráda, že se prostřednictvím zpravodaje mohu k Vám všem - účastníkům divadelního týdne - obrátit. Ne zády, ale s poděkováním za krásné chvíle prožité při divadelních představeních, při vítání či loučení se soubory, při společenských večerech, v divadelní hospůdce nebo jen tak při setkání kdekoli ve Vysokém. Hektický týden skončil, přinesl mnoho krásného i poučného, ale hlavně přinesl s sebou kus člověčnosti, která je právě pro vysokou přehlídku typická.

Takže Vám všem, ať jste tu pracovně, divadelně, dovolenkově či jen tak na skok, patří mé poděkování. Poděkování za kus poctivě odvedené práce, která se nedá změřit ani zvážit, která se vnímá a cítí srdcem. To se právě letos stalo symbolem účasti na Krakonošově divadelním podzimu, zcela záměrně. Máme štěstí, že lidé kulisou praštění ho mají i na rozdávání a přesto neubývá.

Přeji Vám i nám do příštího roku základ bytí - zdraví, ale také odvahu dále táhnout Thespidovu káru, jejíž břímě je občas pro naše bedra příliš těžké.

Svatava Hejralová

Začnu tento projev tématem, které obvykle v závěrečném slově poroty nebývá, ale nicméně je to téma velice podstatné, ne-li nejpodstatnější. Je to téma postavení a funkce divadla ve společnosti, kde divadlo vzniká a pro něž vzniká. V našem případě je to tedy téma vztahů venkovského divadla k obci, k oné společnosti občanů, jež v dané lokalitě žijí. Četl jsem velmi pečlivě všechny rozhovory ve Větrníku, v nichž se soubory zpovídaly také o tom, za jakých podmínek divadlo dělají. A sledoval jsem s velkým zájmem, jak se v těchto souvislostech velice často hovořilo o tom, že na Vysoké spolu se souborem přijeli četní obecní radní a zastupitelé včetně starosty. A to nejenom jako ti, kteří doprovázejí, ale také jako herci, tvůrci představení. Nechci tento jev přeceňovat, ale přece jenom mě to nedá, abych na něj neupozornil a nepoložil si otázku, zda divadlo v těchto venkovských podmínkách nezačíná hrát jakousi důležitou roli, již se sice neodvážím zatím přesně formulovat, ale možná ji mohu něčím naznačit při pohledu na představení, která jsme na 27. národní přehlídce venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou v roce 1996 viděli.

Myslím si, že se všichni shodneme na tom, že rozhodujícím rysem všech sedmi soutěžních představení byla herecká práce. I to jedno jediné, které si herce záměrně do centra své pozornosti nepostavilo, se mohlo nakonec uskutečnit především díky tomu, že mělo k dispozici mladého herce, který spojil všechny nepříliš zdařilé principy, na nichž vznikla ona inscenace. DS Zmatkaři z Dobronína vsadili na cestu v níž se pro herce zdaleka tolik šancí, jako v představeních jiných nenabídlo. A i když musíme tomuto souboru přiznat snahu vyslovovat se velmi k zásadním tématům, pak asi právě absence lidského, tj. hereckého komponentu, způsobila, že tato témata se stala vnějším efektem než hlubokým vnitřním zamyšlením.

Na straně druhé byla to právě vyzrálost, nápaditost a invenčnost hereckého komponentu, která inscenace Divadla nad kinem MKS z Horních Moštěnic udělala jednu z vrcholných záležitostí letošního Krakonošova divadelního podzimu. Jistě, předloha již si zvolili Kishonův text Byl to skřivan je v řádu bulvární komedie prvořadou záležitostí, velmi inteligentní, s ambicemi až intelektuálními a s přesnou znalostí divadelních možností. Je to tedy předloha, která nabízí mnoho inspirací, ale to nemění nic na tom, že kdyby soubor neměl pro představitele oněch zmnožených rolí herce, kteří tyto možnosti dovedou s hereckou bravurou uchopit, pak by tyto možnosti zůstaly asi jen právě nabídkou textu, a nestaly se skutečností zhmotnělou jevištěm a předanou hledišti. I další dvě inscenace, jež se pohybovaly díky žánru literární předlohy v rovině zábavného divadla, měly především svou sílu v rovině herecké. DS JK Tyl Josefův Důl našel pro ústřední dvojici Figueiredovy komedie V tomhle domě spal bůh dva herce, kteří s pochopením pro žánr konverzační komedie dokázali velmi přesně vystavět dialog a z dialogu potom najít způsob, jímž se stejnou přesností a v míře, kterou konverzační komedie vyžaduje, vystavěli charakter postavy. Kdyby text v jisté své části neodvedl herce od tohoto konverzačního žánru k žánru psychologickému dramatu, pak bychom mohli mluvit dokonce o vybroušeném stylu této inscenace.

Třetí z představení, jež jsem tu zařadil do typu zábavného divadla, stojí už ovšem na jakémsi rozhraní. Premiéra mládí Christiana Gindicelliho má zajisté řadu velmi úsměvných a humorných situací, ale posléze zamíří k tématům velmi závažným, skoro tragickým, jež konec konců dovolují autorovi, aby se pokusil o tragický závěr. Obě herečky nepostihly

leckde tuto vícepolohovost textu, někdy jej učinily příliš přímočarým. Ale na druhé straně je třeba jim přiznat, že ten základní pocit dvou starších žen, které se rozhodly překonat tíhu samoty tím, že v družné, přátelské dvojici vstoupí do nečekaných dobrodružství, se jim podařilo sdělit, s dostatečnou silou a v některých situacích s hereckou invencí a strhující temperamentností. Dostávám se k inscenaci, která z jistého hlediska je jakýmsi zvláštním shrnutím celé této zábavné linie. Divadelní spolek Jana Honsy při SKP FOS Karolinka přijel na Krakonošův divadelní podzim s textem, jenž z jistého hlediska je jakousi současnou českou klasikou. Kunderův Jakub a jeho pán zůstává věrný základní metodě, již se autor vyznačuje: Je to intelektuální, jiskřivé přemýšlení o životě a lidech, ale přitom je to také velmi poutavý příběh, v němž nechybí humor i smysl pro rozkoš a potěšení těla. Inscenace obě tyto polohy realizuje, především v ústřední dvojici Jakuba a Pána, kde herci se smyslem pro souhru a zároveň se smyslem pro paradoxnost situací nejdůsledněji uskutečňují to, k čemu míří celá inscenace. Je to lidová zábava s vysokými intelektuálními nároky, je to situační komedie, ale zároveň je to také přemýšlení o bytí a jednání lidí. Nepochybně že náročnost dramaturgické předlohy, ale i toto usilování inscenace učinily z představení Karolinky jeden z nejzajímavějších večerů letošní vysoké přehlídky.

Celkem přirozeně a logicky takto dospíváme k posledním dvěma soutěžním představením, kde toto uvažování o bytí a jednání člověka se už dostalo na první místo. Obchodník s deštěm Richarda Nashe je už po čtyři desítky let osvědčenou dramatickou předlohou, která spojuje bytostný realismus se smyslem pro až psychoanalytický ponor do nitra postav. SDO Radnice velmi přesně cítil ve své inscenaci obě tyto polohy. K realismu si otevřel cestu už výtvarnou složkou a na ni potom budoval jednotlivé situace. Nepodařilo se mu sice zcela do všech důsledků vytvořit a předat všechny niterné pocity postav, přesvědčit celistvostí reality o napětí a složitostech vnitřního lidského světa. Ale i tak byl to velmi pozoruhodný pokus zbudovat pevný inscenační tvar a na něm potom rozvinout příběh o zázraku naděje, zázraku proměny člověka. A je třeba závěrem říci, že nepodařilo-li se dořešit jednotlivé situace i jednotlivé postavy, pak smysl tohoto příběhu především ve vztazích Starbucka a Lízy zazněl jasně a důrazně.

Rok na vsi bratří Mrštíků, s nimž přijel DS Bratří Mrštíků z Boleradic, byl z jistého hlediska vyvrcholením onoho tématu, o němž tu vlastně stále je řeč. Herectví tohoto souboru jde cestou osobního prožívání všech situací - a teprve odtud zdvihají se jisté charakterotvorné rysy. Je to herectví niterné, tlumené, vyžadující od diváka schopnost spoluprožívat jednotlivé situace, vcítovat se do postav. Představení Roku na vsi může vlastně dokonale uspět za jediné podmínky: Že hlediště a jeviště vytvoří společnou komunitu, v níž osudy lidí, jejich bytí a činy budou na základě vlastních životních zkušeností prožívány jak herci tak diváky. Je třeba ovšem jasně říci, že je to práce režirovaná, že je to inscenace, která vědomně pracuje se všemi složkami, jež si zvolila pro vytvoření základního jevištního tvaru. Ale úsilí o tento tvar není na prvním místě - a to zejména v práci herecké. Tam jde skutečně o ono prožití našeho současného světa, bytí se to děje na osudech lidí, které se odehrály před sto lety.

Vracím se tím na závěr k tématu, jímž jsem začal. A kladu si, sice opatrně, až nesměle, otázku, zda průkazná převaha herecké složky v drtivé většině inscenací Krakonošova divadelního podzimu 1996 nesouvisí nějak s tím, že si venkovské divadlo získává jisté postavení ve své obci, komunitě. Zda si toto postavení nezískává i tím, co je nejbytošnější smyslem divadla: Že totiž vytváří umělou situaci na jevišti zprávu o situaci postav a tuto zprávu vysílá svým divákům jako podnět k tomu, aby i oni uvažovali o své životní situaci.

Bylo by jistě předčasné a příliš smělé, ba až drzé, říci, že tomu tak vskutku je. Ale dovolte mi, abych vyjádřil svoji hlubokou naději, že tomu snad tak může být. A zároveň, abych vyslovil naději, že příští ročníky Národní přehlídky venkovských divadelních souborů ve Vysokém nad Jizerou nám v této záležitosti učiní větší jasno a přesvědčí nás, že tento proces probíhá. Byl bych velmi rád, kdyby tomu tak bylo a kdyby naše setkání v seminářích v malém sále divadla, která se letos opět tradičně odehrávala v příjemném prostředí a v péči pořadatelů, za niž musím za porotu poděkovat, mohla v tomto tématu z různých hledisek pokračovat. Je to myslím téma nejzávažnější a lze říci, že vynořilo-li se v kvalitě herecké práce na 27. vysoké přehlídce, pak je to asi nejlepším potvrzením a důkazem jak její prospěšnosti a užitečnosti, tak i celého jejího smyslu.

Prof.Dr.Jiří Císař, předseda poroty

Na návrh odborné poroty Krakonošova divadelního podzimu, národní přehlídky venkovských divadelních souborů 1996, jsou uděleny tyto ceny:

cena přípravného výboru

Liboru Křenkovi za roli Jakuba ve hře Milana Kundery Jakub a jeho pán

cena přípravného výboru

Stanislavu Šulákovi za roli Pána ve hře Milana Kundery Jakub a jeho pán

cena přípravného výboru

Danielu Svobodovi za roli Petra ve hře Miroslava Večerky Deset statečných

cena přípravného výboru

Antonínu Korábovi za roli Rybáře ve hře bratří Mrštíků Rok na vsi

cena přípravného výboru

Radku Omastovi za roli Martina ve hře bratří Mrštíků Rok na vsi

cena Vobskočáku

Jiřině Kopplerové za roli Simony ve hře Christiana Giundicelliho Premiéra mládí

cena vyhlašovatele

Josefu Bartákovi za roli Amfitryona ve hře Guilherma Figueireda V tomhle domě spal bůh

cena manželů Blažkových

Janě Řeřichové za roli Alkmény ve hře Guilherma Figueireda V tomhle domě spal bůh

cena DS Krakonoš

Vojtěchu Filipovi za roli Billa Starbucka ve hře Richarda N.Nashe Obchodník s deštěm

cena vyhlášovatele

Slavomíru Odložilovi za dvojroli Romea a Vavřince ve hře Ephraima Kishona Byl to skřivan

cena firmy Hellada

Aleně Hošťálkové za trojroli Julie, Chůvy a Lukrecie ve hře Ephraima Kishona Byl to skřivan

cena městského úřadu

Josefu Pšeničkovi za návrh scény k inscenaci hry Richarda N.Nashe Obchodník s deštěm

cena firmy Gema

Aleně Chalupové za režii inscenace hry bratří Mrštíků Rok na vsi

cena manželů Lisalových

Divadelnímu spolku Bratří Mrštíků Boleradice za inscenaci hry Viléma a Aloise Mrštíkových Rok na vsi

Na návrh odborné poroty 27.ročníku KDP Vysoké nad Jizerou 1996 bylo rozhodnuto o nominaci a doporučeních inscenací do programu Jiráskova Hronova 1997, celostátní mezidruhové přehlídky amatérského divadla

doporučení na 1. místě

Divadlo nad kinem Horní Moštěnice s inscenací hry Ephraima Kishona Byl to skřivan

doporučení na 2. místě

Divadelní spolek Jana Honsy z Karolinky s inscenací hry Milana Kundery Jakub a jeho pán

nominace :

Divadelní spolek Bratří Mrštíků z Boleradice s inscenací hry Aloise a Viléma Mrštíkových Rok na vsi

cena diváka, kterou věnovala stavební firma P&P

Divadlo nad kinem Horní Moštěnice s inscenací hry Ephraima Kishona Byl to skřivan

Sponzoři XXVII. národní přehlídky venkovských divadelních souborů

Ministerstvo kultury České republiky
Ministerstvo zemědělství České republiky

Stavební firma

P&P s.r.o.

Vysoké nad Jizerou - tel.: 0432/593121 fax: 0432/94497

Trh Transport Spedice, S.r.o.

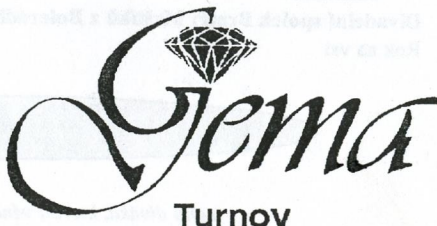

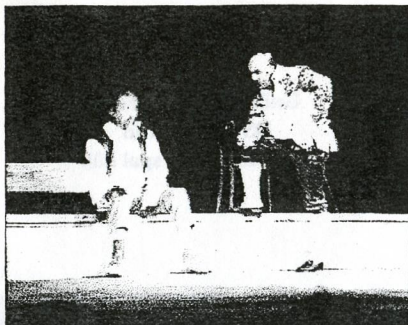
OBCHOD
SLUŽBY
(konsorcium)

512 11 VYSOKÉ NAD JIZEROU 76

Pivovar se sladovnou
v Nové Pace

Milan Kundera
DS Jana Honsy při SKP FOS Karolinka
Jakub a jeho pán

Miroslav Večerka
DS Zmatkaři Dodrotín
Deset statečných
aneb
Tohle už nikdy nehraj Stáňo!

V.a A.Mršťíkovi
DS Boleradice
Rok na vsi

Christiana Giudicelli
DS Žlutice
Premiéra mládí

Guilherme Figueiredo
DS Josefův Důl
V tomhle domě spal bůh

Richard N. Nash
SDO Radnice
Obchodník s deštěm

Ephraim Kishon
Divadlo Horní Močtenice
Byl to skřivan

Nashledanou na Národní přehlídce
 venkovských divadelních souborů

11.-18. října 1997

Větrník, zpravodaj 27. národní přehlídky venkovských divadelních souborů Krakonošův divadelní podzim. Vydává přípravný výbor NP VDS. Redakce Alena Exnarová a Mirka Císařová. Technické zpracování Ing. Josef Hejral, Pavla Vaňková fotografie Ivo Mičkal, tisk Ing. Josef Hejral, komposice videosnímků Standa Šmíd zdarma